

Jesu Kristi uppenbarelse – nummer tolv

Två Pro

Jeff Pippenger

2023-11-07

Vi håller på att betrakta Uppenbarelsboken kapitel elva till tretton, där vi finner alla motståndarna i den slutliga prövotidens strid i den stora striden, som utkämpas på den första himlens slagfält. Motståndarna är de etthundrafyrtiofyra tusen och den stora skaran som kommer ut ur Babylon som en sekundär styrka, ställda mot Förenta nationerna, den katolska kyrkan, Förenta staterna och Satan själv. De etthundrafyrtiofyra tusen och den stora skaran är Guds armé, som representerar den tredje ängelns budskap, och båda sidorna i krigföringen konfronteras också med Guds doms armé, representerad inte av den tredje ängeln utan av det tredje ve.

För att identifiera vissa kännetecken som bidrog till mordet på de republikanska och protestantiska hornen år 2020 söker vi identifiera profetiska kännetecken som framträder i mänsklighetens strid i den första himlen, från söndagslagen till dess att Mikael träder upp. I den historien tvingas hela världen att upprätta en bild åt vilddjuret. Den historien är en upprepning av Förenta staternas historia från den 11 september 2001 fram till den snart kommande söndagslagen, vilken skiljer dessa två parallella historier åt. Såsom parallella historier utgör de båda ett vittnesbörd om den andra historien. Det som äger rum i den ena av dessa historierna kommer också att äga rum i den andra historien. Det är den andra historien som är fokus i Uppenbarelsbokens kapitel tolv och tretton, och vi avser att förstå det andra vittnet för att kasta profetiskt ljus över den första historien, som nu nästan är avslutad.

De tre makter som leder världen till Harmagedon framställs i kapitel tolv och tretton. Drakmakten nämns först.

Och ett annat tecken visade sig i himlen; och se, en stor röd drake, med sju huvuden och tio horn och sju kronor på sina huvuden. Och hans stjärt drog med sig en tredjedel av himlens stjärnor och kastade dem till jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda, för att sluka hennes barn så snart det hade fötts. Uppenbarelsboken 12:3, 4.

Syster White upplyser oss om att draken i detta kapitel är Satan, men i en sekundär bemärkelse är det det hedniska Rom. Både Satan och det hedniska Rom är förebilder på Förenta nationerna. Odjurets tio horn representerar det onda förbund av tio kungar i Uppenbarelsboken sjutton. Dessa tio kungar framställs i Uppenbarelsboken sjutton, och där identifieras de som den sjunde makten i Bibelns profetia. Odjuret framställs som havande sju huvuden med sju kronor, vilket utmärker det som den sjunde makten i Bibelns profetia. I Daniel två framställs de som det andliga Grekland, och de är också Ahab i vittnesbördet på Karmels berg, och de är de tio fienderna i Psalm åttiotre.

Den andra jordiska makten hos fienden som nämns i Uppenbarelsboken kapitel tolv och tretton är vilddjuret som stiger upp ur havet, vilket syster White uttryckligen identifierar som katolicismen.

Och jag stod på havets sand och såg ett vilddjur stiga upp ur havet; det hade sju huvuden och tio horn, och på sina horn tio kronor, och på sina huvuden hädelsens namn. Och vilddjuret som jag såg var likt en leopard, och dess fötter var såsom en björns fötter, och dess mun såsom ett lejons mun; och draken gav det sin kraft och sin tron och stor makt. Och jag såg ett av dess huvuden såsom dödligt sårat, men dess dödliga sår blev läkt; och hela världen förundrade sig över vilddjuret. Uppenbarelseboken 13:1–3.

I vers ett stod Johannes på havsstranden, och han ser ett vilddjur stiga upp ur havet, och därefter ser han ett vilddjur komma upp ur jorden. Syster White identifierar den tid då Johannes såg de två vilddjuren som år 1798, ty det var det år då påvedömet blev ”berövat sin styrka” och därmed mottog ett dödligt sår som slutligen skulle bli läkt.

”Vid den tid då påvedömet, berövat sin styrka, tvingades upphöra med förföljelsen, såg Johannes en ny makt träda fram för att ge eko åt drakens röst och föra samma grymma och hädiska verk vidare. Denna makt, den sista som skall föra krig mot kyrkan och Guds lag, framställs genom ett vilddjur med lammlika horn. De vilddjur som föregick det hade stigit upp ur havet; men detta steg upp ur jorden och representerade den fredliga framväxten av den nation som det symboliserade — Förenta staterna.” Signs of the Times, 8 februari 1910.

Johannes ser tillbaka in i historien när han ser havsodjuret, vilket är påvedömet. När han ser framåt i historien, ser han jordodjuret, vilket är Förenta staterna. Detta är anledningen till att odjuret från havet är profetiskt utformat såsom det är. När Johannes ser tillbaka från 1798, ser han först ”sju huvuden och tio horn”, vilket markerar den punkt i historien då tre av hornen rycktes upp för att ge plats åt påvedömets väldiga horn, som talade stora ord.

Då ville jag få visshet om sanningen beträffande det fjärde vilddjuret, som var olikt alla de andra, övermåttan fruktansvärt, vars tänder voro av järn och dess klor av koppar; som slukade, krossade och trampade återstoden under sina fötter; och om de tio horn som voro på dess huvud, och om det andra som sköt upp, och för vilket tre föllo; just det horn som hade ögon och en mun som talade mycket stora ting, och vars utseende var stoltare än dess medbröders. Daniel 7:19, 20.

Innan dessa tre horn – herulerna, ostrogoterna och vandalerna – avlägsnades, framställdes det hedniska Rom genom ”tio kronor”. Dessa tio kronor representerar det hedniska Rom. Därefter identifierar Johannes Greklands leopard, sedan Medo-Persiens björn och därefter Babylons lejon.

Den första var lik ett lejon och hade örnvingar. Jag såg på till dess att dess vingar rycktes av, och det lyftes upp från jorden och gjordes att stå på fötterna såsom en människa, och ett människohjärta gavs åt det. Och se, ett annat djur, det andra, likt en björn, och det reste sig på ena sidan, och det hade tre revben i sin mun mellan sina tänder; och man sade så till det: Stå upp, sluka mycket kött. Därefter såg jag, och se, ännu ett, likt en leopard, som på sin rygg hade fyra fågelvingar; djuret hade också fyra huvuden, och välde gavs åt det. Daniel 7:4–6.

Det finns inte ett enda inslag i katolicismen som är kristet, och vilddjuret från havet representerar föreningen av alla de tidigare hedniska rikena i Bibelns profetia. Vilddjuret från havet framställs i omvänd historisk ordning, eftersom Johannes blickar tillbaka in i historien. Han såg först den makt

som upprättades när de tre hornen avlägsnades — påvedömet. Därefter såg han tio horn med tio kronor — det hedniska Rom. Sedan såg han leoparden — Grekland. Därefter såg han björnen — Medo-Persien. Sedan såg han lejonet — Babylon. Beskrivningen av vilddjuret från havet består av element från vart och ett av de föregående hedniska rikena, och beskrivningen fastslår att påvedömet är ett konglomerat av varje form av hedendom som har existerat i den bibliska historien. Det finns inte ett enda inslag i katolicismen som är kristet. Allt som kan förefalla kristet i katolicismen är en förfalskning.

På berget Karmel, när Elia stred mot Isebels profeter och hennes avfällige make, var Isebel kvar hemma i Samaria. Skökan från Tyrus glöms bort under historien om jorddjuret med två horn. Isebel är alltid undängömd, och i Uppenbarelsbokens kapitel tolv och tretton förundrar sig världen över henne, men hon framställs inte som ett under att förundra sig över i himlarna, såsom Förenta nationerna, Förenta staterna och Satan. Hon är tillbaka i sitt kommandocentrum i Samaria — staden Rom.

Jorddjurets historia är den plats där prövningen av vilddjurets bild för hela världen identifieras. Denna prövning äger rum under det första himmelrikets krigföring. Det är detta vi nu önskar betrakta. Jag kommer att ersätta ordet ”han” med Förenta staterna i de verser som vi nu ska betrakta.

Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jorden; och Förenta staterna hade två horn lika ett lamm, och Förenta staterna talade såsom en drake. Och Förenta staterna utövar hela det första vilddjurets makt inför honom och förmår jorden och dem som bor därpå att tillbe det första vilddjuret, vars dödliga sår blev läkt. Och Förenta staterna gör stora tecken, så att han till och med låter eld falla från himlen ned på jorden inför människors ögon, och förleder dem som bor på jorden genom de tecken som Förenta staterna hade makt att göra inför vilddjuret, i det att han säger till dem som bor på jorden att de skall göra en bild åt vilddjuret, som hade såret av svärdet och levde. Och [Förenta staterna] fick makt att ge liv åt vilddjurets bild, så att vilddjurets bild både kunde tala och göra så att alla som inte tillbad vilddjurets bild skulle dödas. Och Förenta staterna förmår alla, små och stora, rika och fattiga, fria och trålar, att ta emot ett märke på sin högra hand eller på sina pannor, och att ingen skulle kunna köpa eller sälja utom den som hade märket eller vilddjurets namn eller talet för dess namn.

Uppenbarelsboken 13:11–17.

I Uppenbarelsbokens trettonde kapitel gav det hedniska Roms drake påvedömet tre ting, när det satte påvedömet på jordens tron.

Och vilddjuret som jag såg liknade en leopard, och dess fötter var såsom en björns fötter, och dess mun såsom ett lejons mun; och draken gav det sin kraft och sin tron och stor makt.

Uppenbarelsboken 13:2.

De tio kungar som representerar det hedniska Rom (Frankrike är den främste kungen av de tio, såsom företräd av Ahab) gav påvedömet tre ting: makt, säte och myndighet. När kejsar Konstantin år 330 flyttade huvudstaden från staden Rom i väster till öster och gjorde Konstantinopel till Romarrikets nya huvudstad, gav det hedniska Rom därefter kyrkan i Rom sitt

”säte”.

När Klodvig, frankernas konung (Frankrike), omvände sig till katolicismen och började föra krig mot de makter som hade motsatt sig påvedömet upphöjelse till jordens tron år 496, gav det hedniska Rom då påvedömet dess ”makt”.

År 533 utfärdade Justinianus ett dekret som identifierade den romerska kyrkan både som alla kyrkors huvud och som kättarnas tillrättavisare. Vid den tidpunkten hade det hedniska Romens auktoritet överlåtits åt påvedömet.

I vers tolv ”utövar [Förenta staterna] den första vilddjurets hela makt inför honom.” Den makt som utövades av påvedömet representeras av Klodvig, som vigde sin militära och ekonomiska styrka åt påvedömet. Detta är anledningen till att katolicismen kallar Klodvig ”den katolska kyrkans förstfödde” och Frankrike ”den katolska kyrkans äldsta dotter”. Förenta staterna kommer att utföra samma smutsiga arbete för påvedömet som Klodvig påbörjade år 496.

Förenta staternas makt kommer att användas för att förmå ”jorden och dem som bor på den att tillbe det första vilddjuret, vars dödliga sår blev läkt”. Förenta staterna kommer att använda sin militära och ekonomiska styrka för att få hela världen att godta söndagen som vilodag. Skökan från Tyrus kommer först att begå otukt med jordens vilddjur genom den snart kommande söndagslagen, och därefter skall hon gå ut och begå otukt med alla jordens övriga kungar.

I vers tretton ”gör [Förenta staterna] stora tecken, så att han till och med får eld att falla från himmelen ned på jorden inför människornas ögon.” Eld representerar ett oheligt budskap. Tungor såsom av eld på pingstdagen representerade ett heligt budskap, åtföljt av förmågan att förmedla detta budskap till hela världen. Den eld som Förenta staterna låter komma ned från himmelen kommer också att påverka varje nation och varje tungomål.

I vers fjorton bedrar Förenta staterna ”dem som bor på jorden genom de tecken som [Förenta staterna] hade makt att göra inför vilddjuret; i det att det säger till dem som bor på jorden, att de skulle göra en bild åt vilddjuret, som hade sårats av svärd och ändå levde.” Det bedrägeri som Förenta staterna använder för att bedra världen framställs genom den eld som kom ner från himlen i den föregående versen. Elden från himlen frambringar tecken som Förenta staterna använder för att befalla världen att upprätta en världsregering bestående av föreningen mellan kyrka och stat, där kyrkan har kontroll över relationen.

Detta är vad förhållandet mellan Ahab och Isebel representerade när Elia blev uppväckt. Elias strid på berget Karmel uppfylldes i Förenta staternas begynnelse under den första ängelns rörelse från 1840 till 1844, i syfte att skilja protestantismens sanne profet från alla protestantismens falska profeter.

Det uppfylls åter vid Förenta staternas slut, under prövningen av odjurets bilds formande, som började den 11 september 2001 och slutar med den snart kommande söndagslagen.

Elias fullkomliga uppfyllelse äger rum före Herrens stora och fruktansvärda dag, som är de sju sista plågorna. Därför framställs Karmels berg, Elia, Ahab och Isebel i Förenta staternas verk att

tinga planeten jorden att acceptera Förenta nationernas envärldsregering, över vilken den katolska kyrkan härskar. Förenta staterna fullbordar denna handling genom sin militära makt, sin ekonomiska styrka och den fördärvade hypnotiska kommunikation som landet styr och kontrollerar, representerad av det som kallas den världsomspännande webbens ”information super highway”.

I vers femton får vi veta att ”det [Förenta staterna] hade makt att ge liv åt vilddjurets bild, så att vilddjurets bild både kunde tala och förorsaka att alla som inte ville tillbe vilddjurets bild skulle dödas.” Hotet om död genom Förenta staternas militära makt, som då representerar Förenta nationernas främste kung, ger således Förenta nationernas världsregering makt att tala. Handlingen att tala fullbordas genom en lagstiftande och en dömande myndighet. Förenta nationernas lagstiftande gren finns i New York och Förenta nationernas dömande gren finns i Haag i Nederländerna. Haag representerar den gamla världen och New York den nya världen. Både Förenta staterna och Nederländerna har i det förflutna en historia där de utmärkte sig som främsta försvarare av frihet och oberoende, men båda avslutar sina respektive historier — talande såsom en drake.

”När sabbaten har blivit den särskilda tvistefrågan i hela kristenheten och religiösa och världsliga myndigheter har förenat sig för att framtvinga söndagens hållande, kommer den ihärdiga vägran hos en liten minoritet att ge vika för det allmänna kravet att göra dem till föremål för allmänt avsky.... och ett påbud kommer slutligen att utfärdas mot dem som helighåller det fjärde budets sabbat, där de fördöms såsom förtjänta av det strängaste straff och folket ges frihet att, efter en viss tid, döda dem. Romanismen i den gamla världen och den avfälliga protestantismen i den nya kommer att följa en liknande kurs mot dem som ärar alla de gudomliga föreskrifterna.

”Guds folk kommer då att kastas in i de scener av lidande och nöd som profeten beskriver som Jakobs nöd.” The Great Controversy, 615, 616.

I vers sexton och sjutton, efter att vilddjurets bild har blivit uppställd och fått makt att tala, ”förmår [Förenta staterna] alla, både små och stora, rika och fattiga, fria och trälar, att ta emot ett märke på sin högra hand eller på sina pannor, och att ingen skall kunna köpa eller sälja utom den som har märket eller vilddjurets namn eller talet för dess namn.”

Odjurets bilds upprättande är det prov som föregår provet med odjurets märke. Om vi inte består det prov som representeras av odjurets bilds upprättande, kommer vi att misslyckas med provet om odjurets märke. De är två olika prov, och de är två olika slags prov.

Bildandet av vilddjurets bild, som började den 11 september 2001, är den profetiska varningen om att nådatidens avslutning står för dörren. Det är Elias budskap som visar att berget Karmel ligger nära vid horisonten, och att Guds folk behöver förskaffa sig karaktärens olja, den helige Andes olja och midnattsropets budskaps olja innan den sista kallelsen ljuder. De behöver vakna, så att när Elia frågar dem: ”Hur länge vill ni halta mellan båda sidor?”—ska de inte stå svarslösa, ty att då stå svarslös är att ta emot vilddjurets märke. Vilddjurets bilds prövning representerar arbetet med att förstå det budskap som tillkännager domens avslutning, liksom milleriternas budskap tillkännagav

domens början.

Odjurets märke-prövningen innefattar inget val, ty den innehåller inget inslag av nådatid. Den är en tidpunkt, inte en tidsperiod. Den är en kris, och därför är den ett lackmustest som kommer att avslöja karaktären hos de israeliter som av Ahab har kallats till berget Karmel vid söndagslagen. De kommer då att uppvisa den karaktär som de har utvecklat under den föregående tidsperioden, profetiskt kallad bilden av odjuret-prövningen.

Därför, såsom den Helige Ande säger: I dag, om ni hör hans röst, förhärda inte era hjärtan såsom vid förbittringen, på frestelsens dag i öknen, där era fäder frestade mig, prövade mig och såg mina gärningar i fyrtio år. Därför blev jag förtörnad på det släktet och sade: De far alltid vilse i sina hjärtan, och de har inte lärt känna mina vägar. Så svor jag i min vrede: De skall inte komma in i min vila.) Se till, bröder, att det inte hos någon av er finns ett ont, trolöst hjärta, så att han avfaller från den levande Guden. Utan förmana varandra varje dag, så länge det heter i dag, så att ingen av er förhärdas genom syndens bedräglighet. Ty vi har blivit delaktiga av Kristus, om vi håller vår första tillförsikt fast intill slutet, medan det sägs: I dag, om ni hör hans röst, förhärda inte era hjärtan såsom vid förbittringen. Hebreerbrevet 3:7–15.